

گروه بین‌الملل: همزمان با ادامه تجاوزات رژیم صهیونیستی، تخریب منازل شهروندان لبنانی و تداوم اشغال بخش‌هایی از جنوب لبنان، اعلام توافقی چارچوب میان دولت بیروت و رژیم صهیونیستی موج گسترده‌ای از اعتراضات و واکنش‌های انتقادی را در لبنان به دنبال داشته‌است. هرچند دولت لبنان این توافق را گامی برای کاهش تنش و برقراری ثبات معرفی می‌کند اما بسیاری از جریان‌های سیاسی، شخصیت‌های مذهبی، رسانه‌ها و گروه‌های مقاومت آن را توافقی یک‌جانبه و در راستای تأمین منافع تل آویو می‌دانند.

به گزارش «وطن امروز» منتقدان معتقدند این توافق نه‌تنها هیچ تضمین روشنی برای خروج کامل اشغالگران صهیونیست از خاک لبنان ارائه نمی‌دهد، بلکه با حفظ حق اقدام نظامی رژیم صهیونیستی در خاک لبنان، زمینه استمرار تجاوزات و اشغالگری را نیز فراهم می‌کند؛از نگاهمخالفان، مشروط‌شدن عقب‌نشینی اسرائیل به خلع سلاح مقاومت به معنای واگذاری بخشی از حاکمیت لبنان و افزایش شکاف‌های سیاسی و امنیتی در این کشور است. روزنامه الاخبار لبنان نیز در گزارشی این توافق را «توافقنامه‌ای ننگین و شرم‌آور» توصیف کرد.

- جزئیات توافق چه می‌گوید؟**

واکنش‌ها به توافقی اخیر از روز جمعه و پس از آن شدت گرفت که ندا معوض، سفیر لبنان در واشنگتن، در نشست خبری مشترک از امضای توافقی چارچوب میان دولت لبنان و رژیم صهیونیستی خبر داد.

بر اساس اطلاعات منتشرشده از سوی رسانه‌ها، از جمله شبکه العربیه، این توافق در ۱۴ بند تنظیم شده و موضوعاتی همچون ادامه مذاکرات، ایجاد سازوکارهای مشترک، واگذاری برخی مسوولیت‌های امنیتی به ارتش لبنان در مناطق مشخص و تلاش برای دستیابی به توافقی پایدار را دربر می‌گیرد.

با این حال جنجالی‌ترین بخش توافق، بندی است که برای رژیم صهیونیستی در برخی شرایط، حق اقدام علیه آنچه «پهنیدان امنیتی» خوانده شده، قائل می‌شود؛بندی که از نگاه منتقدان عملاً به معنای اعطای آزادی عمل به ارتش صهیونی برای ادامه حملات

و تجاوزات در خاک و آسمان لبنان است. بر اساس جزئیات منتشرشده،قرار است اختلافات باقی‌مانده میان لبنان ورژیم صهیونیستی از طریق مذاکرات مستقیم ویا میانجی‌گری آمریکا پیگیری شود. همچنین رسانه آمریکایی اکسیوس گزارش داد ارتش لبنان و ارتش رژیم صهیونیستی درباره ۲ منطقه آزمایشی اولیه برای آغاز اجرای مرحله‌ای توافقی به تفاهم رسیدند؛اما جزئیات آن به آینده موکول شده است.

بر اساس این گزارش، بازسازی مناطق جنگ‌زده نیز تنها پس از تأیید خلع سلاح گروه‌های مقاومت در مناطق تعیین‌شده آغاز خواهد شد و بازگشت غیرنظامیان به این مناطق نیز منوط به تأیید استقرار کامل نیروهای دولتی خواهد بود.

بسیاری از کارشناسان معتقدند متن توافق نشان می‌دهد تمام تعهدات رژیم صهیونیستی درباره خروج از جنوب لبنان به آینده نامعلوم موکول شده و هیچ ضمانت اجرایی مشخصی برای پایان اشغالگری در آن وجود ندارد.

اظهارات مقامات رژیم صهیونیستی نیز نگرانی‌ها در لبنان را تقویت کرده است. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی پس از اعلام توافق، مهم‌ترین دستاورد آن را ادامه حضور ارتش این رژیم در «منطقه امنیتی» جنوب لبنان دانست و تصریح کرد؛اسرائیل همچنان در این مناطق باقی خواهد ماند.

وی همچنین مدعی شد هر گونه تغییر میدانی در جنوب لبنان، از جمله اجرای طرح ایجاد مناطق آزمایشی، بر اساس ملاحظات امنیتی تل آویو انجام خواهد شد و تا اطلاع ثانوی اجازه بازگشت نیروهای حزب‌الله و حتی ساکنان در این مناطق داده نخواهد شد. به اعتقاد بسیاری از تحلیلگران، همین مواضع نشان می‌دهد توافقی که دولت لبنان از آن به عنوان دستاورد دیپلماتیک یاد می‌کند، از نگاه تل‌آویو ابزاری برای تثبیت حضور نظامی در جنوب لبنان و مشروعیت‌بخشی به ادامه اشغالگری است؛موضوعی که علت اصلی شکل‌گیری موج گسترده مخالفت‌ها در لبنان به شمار می‌رود.
■ لبنانی‌ها در سنگر خیابانی

اعلام توافق چارچوبی میان دولت لبنان و رژیم صهیونیستی، نخستین واکنش خود را در عرصه سیاسی، بلکه در خیابان‌های بیروت نشان داد. در لبنان خیابان همواره یکی از مهم‌ترین عرصه‌های ابراز مخالفت با تصمیمات سیاسی ستیزانه بوده و در مقاطع مختلف، هر گاه جریان‌های نزدیک به غرب با همسو با رژیم صهیونیستی در مسیر اتخاذ تصمیمات جنجالی قرار گرفته‌اند، مخالفان با حضور گسترده در خیابان‌ها اعتراض خود را به نمایش گذاشته‌اند.

این بار نیز ساعاتی پس از اعلام توافق، گروه‌هایی از شهروندان لبنانی با حضور در مناطق مختلف بیروت، بویژه در ضاحیه جنوبی، علیه آن دستت به جمع و راهپیمایی زدند. معترضان این توافق را «توافق تسلیم» و «گامی در مسیر عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی» توصیف کردند و با سرد دادن شعارهایی، مخالفت خود را با هر گونه مذاکره مستقیم به تل آویو اعلام داشتند.

رسانه‌های عربی گزارش دادند در جریان این اعتراضات، برخی مسیرهای اصلی از جمله میدان سلیم سلامو جاده منتهی به فرودگاه بین‌المللی بیروت برای ساعاتی مسدود شد. معترضان دولت لبنان با متهم کردند که با پذیرش این توافق، از مواضع ملی عقب‌نشینی کرده و امتیازاتی را در اختیار رژیم صهیونیستی قرار داده است.

نکته قابل توجه آن است که این جمععات بدون فراخوان رسمی بوده و در واقعیت پیچیده‌تر از اینهاست. چین در سال‌های اخیر تلاش کرده است تا معین تأمین انرژی خود را متنوع کند، ذخایر راهبردی نفت را افزایش دهد و مسیرهای جایگزین زمینی و دریایی را توسعه بخشد. بنابراین یک انسداد کوتاهمدت در هرمز، به تنهایی اثر تعیین‌کننده‌ای بر اقتصاد چین نخواهد داشت.

مسأله اصلی، انسداد کامل هرمز هم نیست، بلکه شکل‌گیری نوعی سازوکار پایدار برای مدیریت، کنترل یا هدایت جریان تجارت دریایی در این منطقه است. اگر آمریکا بتواند در آینده، همراه با متحدان منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای خود، ترتیبات امنیتی پیرامون تنگه را تغییر دهد، آنگاه ابزار تازه‌ای برای اعمال فشار ژئوپلیتیک بر چین در اختیار خواهد داشت.

گزارش «وطن امروز» از مخالفت‌های گسترده در لبنان با توافق بیروت–تل آویو

خیانت به لبنان

حزب‌الله یا دیگر گروه‌های مقاومت بر گزار شد و بیشتر جنبه خودجوش داشت. با این حال بسیاری از ناظران سیاسی معتقدند در صورت ورود رسمی حزب‌الله به عرصه اعتراضات و صدور فراخوان برای برگزاری تجمعات سراسری،دامنه مخالفت‌های خیابانی می‌تواند به‌مراتب گسترده‌تر و چندین برابر شود.

با وجود این، به نظر می‌رسد حزب‌الله در شرایط کنونی ترجیح داده است پیش از ورود به مرحله اعتراضات خیابانی، از مسیر رایزنی‌های سیاسی و گفت‌وگو با مقامات دولت لبنان، نسبت به پیامدهای این توافق هشدار داده و آنها را از تبعات امنیتی و سیاسی آن آگاه کند.

- مخالفت رسمی حزب‌الله**

در کنار اعتراضات مردمی، حزب‌الله لبنان به‌طور رسمی مخالفت خود را با توافق اعلام کرد. شیخ نعیم قاسم، دبیر کل حزب‌الله، در سخنرانی خود این توافق را «باطل، مردود، تحقیر آمیز و شرم‌آور» خواند و تأکید کرد مقاومت خود را ملزم به اجرای آن نمی‌داند.

وی با انتقاد شدید از مفاد توافق اظهار داشت: دولت لبنان با پذیرش این توافق، در حال مشروعیت بخشیدن به اشغالگری برای سال‌های آینده‌است؛ توافقی که حتی می‌تواند به الحاق بخش‌هایی از خاک لبنان توسط رژیم صهیونیستی منجر شود. به گفته وی، مشروط کردن عقب‌نشینی اسرائیل به خلع سلاح مقاومت، عبور از تمام خطوط قرمز بوده و تهدیدی مستقیم علیه حاکمیت لبنان به شمار می‌رود.

دبیر کل حزب‌الله همچنین با اشاره به مسوولیت دولت لبنان گفت: «به مقامات لبنان می‌گویم وقت آن رسیده از تصمیماتی که لبنان را به سوی ویرانی سوق می‌دهد، دست بردارند. ما در سخت‌ترین شرایط میدان را ترک نکردیم و هرگز آن را ترک نخواهیم کرد».

وی توافق امضاشده در واشنگتن را «تحقیر حاکمیت لبنان» توصیف کرد و افزود: «کجاست مسئولیت‌پذیری مقامات لبنانی در قبال مردم و حاکمیت کشور، در حالی که آمریکا می‌کوشد اراده خود را تحت عنوان ائت‌س‌پس بر لبنان تحمیل کند؟»

شیخ‌نعیم‌قاسم همچنین مذاکرات مستقیم با رژیم صهیونیستی را «هتیمزدهی یک‌طرفه» دانست و تأکید کرد این روند تنها برای وادار کردن دولت لبنان به پذیرش مسوولیت اسرائیل طراحی شده است. به گفته وی، نتیجه چنین مسیری چیزی جز ضعیف‌ی مقاومت، نقض قانون اساسی لبنان و خدمت به پروژه توسعه‌طلبانه رژیم صهیونیستی نخواهد بود.

وی در پایان هشدار داد ملاک قضاوت، نتایج توافق است، نه بازی با واژه‌ها و تفسیرهای سیاسی؛نویسنده امروز در حال وقوع است، از نگاه حزب‌الله خیانت به حاکمیت لبنان در نحوه مواجهه با دوست و دشمن محسوب می‌شود.

در همین راستاحسن فضل‌الله، نماینده پارلمان لبنان نیز مخالفت مقاومت با این توافق را «جدی و قاطع» توصیف کرد و گفت مقاومت اجازه نخواهد داد دولت تعهدات ناشی از این توافق را در میدان اجرا کند یا سرنوشت لبنان را در اختیار رژیم صهیونیستی قرار دهد. وی تأکید کرد مقاومت با تمام توان از حاکمیت، امنیت و آینده لبنان دفاع خواهد کرد.

- لبنان با تل آویو؛ تفاهم ایران و آمریکا؟**

در کنار انتقادهای داخلی، یکی از مهم‌ترین محورهای مخالفت با توافق لبنان و رژیم صهیونیستی، مسأله تناقض و مغایرت آن با تفاهم‌نامه ایران و آمریکاست. بسیاری از کارشناسن و شخصیت‌های سیاسی لبنان معتقدند توافقی که با حمایت مستقیم و فشار زیاد واشنگتن میان بیروت و تل آویو شکل گرفته، در عمل با تعهداتی که آمریکا در تفاهم خود با ایران پذیرفته، در تضاد است.

به اعتقاد این ناظران، آمریکا در تفاهم‌نامه با ایران متعهد شده بود جنگ در تمام جبهه‌ها متوقف شود و رژیم صهیونیستی بدون هیچ پیش‌شرطی از جنوب لبنان عقب‌نشینی کند؛ اما اکنون همان واشنگتن از توافقی حمایت می‌کند که عقب‌نشینی اشغالگران را به خلع سلاح حزب‌الله مشروط کرده است. از نگاه منتقدان، این شرط نه‌تنها مغایر مفاد تفاهم ایران و آمریکاست، بلکه به رژیم صهیونی

توافق به بستری برای ایجاد فتنه و شکاف داخلی تبدیل شود، همه جریان‌های سیاسی باید از افتادن در این دام پرهیز کنند. وی تأکید کرد؛اولویت لبنان باید تضمین عقب‌نشینی کامل رژیم صهیونیستی و جلوگیری از هر گونه تجاوز مجدد باشد، نه پذیرش ترتیباتی که می‌تواند زمینه‌ساز اختلافات داخلی شود.

- خروج اشغالگران از جنوب لبنان؛ وعده بی‌ضمانت**

یکی دیگر از محورهای اصلی مخالفت با توافق چارچوبی، تردیدهایی جدی درباره اجرای تعهد رژیم صهیونی برای خروج از جنوب لبنان است. اگرچه نواف سلام، نخست‌وزیر لبنان هدف از این توافق را پایان اشغال، بازگشت ساکنان مناطق مرزی و استقرار کامل حاکمیت دولت از طریق ارتش لبنان عنوان کرده است اما بسیاری از تحلیلگران معتقدند متن توافق و اظهارات مقامات صهیونیستی، تصویر کاملاً متفاوتی از آینده این توافق ارائه می‌دهد و گفته‌اند خروج صهیونیست‌ها از جنوب لبنان در چارچوب توافق فعلی و از مسیر دیپلماتیک یک خوش‌خیالی صرف است.

این تردیها زمانی پررنگ‌تر شد که بسیاری از صهیونیست‌ها پس از توافق اخیر بر ادامه اشغال جنوب لبنان تأکید کردند. همزمان، کمال ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی به نقل از موشه داویدوویچ، رئیس شورای منطقه‌ای «هاته‌آشر» گزارش داد حفظ حضور ارتش اسرائیل در خطوط مقدم جنوب لبنان برای امنیت این رژیم «حیاتی» است و توافق جدید نیز امکان تداوم این حضور را فراهم می‌کند. از نگاه بسیاری از ناظران، این مواضع نشان می‌دهد بر خلاف ادعاهای دولت لبنان، توافق جدید هیچ تضمین روشنی برای پایان اشغالگری ارائه نمی‌دهد و حتی می‌تواند به تثبیت حضور نظامی رژیم صهیونیستی در جنوب لبنان منجر شود.

- مخالفت احزاب و شخصیت‌های لبنانی**

در کنار حزب‌الله،دیگر جریان‌های سیاسی و شخصیت‌های لبنانی نیز با این توافق مخالفت کرده‌اند.

حزب سوسیال‌ناسیونالیست لبنان در بیانیه‌ای، توافق موسوم به «چارچوب سه‌جانبه»، را نتیجه فشارهای آمریکا دانست و تأکید کرد مذاکره در سایه تجاوزات نظامی و دیکته‌های واشنگتن، چیزی

جز تسلیم در برابر رژیم صهیونیستی نیست. این حزب همچنین یاد کرد کامل طرح «خروج مرحله‌ای» و ایجاد «مناطق آزمایشی»، اعلام کرد پذیرش عقب‌نشینی محدود رژیم صهیونیستی در عمل به معنای مشروعیت بخشیدن به اشغالگری است. در این بیانیه تأکید شده جنوب لبنان سرزمینی یکپارچه و تجزیه‌ناپذیر است و هر گونه پذیرش «کمربند امنیتی جدید» باقی‌ماندن نیروهای اشغالگر در هر نقطه‌ای از این منطقه مردود است.

این حزب همچنین تصریح کرد حاکمیت لبنان نه در اتاق‌های مذاکره آمریکا، بلکه از طریق مقاومت، اراده ملت و خروج کامل نیروهای اشغالگر محقق خواهد شد و هر توافقی که این اصول را ندهد بیکرد، فاقد مشروعیت ملی است.

شیخ علی الخلیب، نایب‌رئیس مجلس اعلای اسلامی شیعیان لبنان نیز توافقی چارچوبی را در راستای تحقق اهداف رژیم صهیونیستی دانست و هشدار داد این توافق، ثبات داخلی لبنان را تهدید می‌کند. وی با اشاره به سابقه رژیم صهیونیستی در نقض توافقی‌های پیشین، اظهار داشت وعده‌های دولت لبنان درباره خروج اشغالگران فاقد پشتوانه عملی است و تجربه‌های گذشته نشان‌دهنده است تل آویو به هیچ‌یک از تعهدات خود پایبند نبوده است.

عنان‌تنصویر، وزیر خارجه لبنان نیز در گفت‌وگو با شبکه‌المیادین گفت: توافق جدید، دولت لبنان را در برابر حزب‌الله قرار می‌دهد و این مسأله می‌تواند پیامدهای خطرناکی برای وحدت ملی داشته باشد. وی افزود: «هر کس تصور کند اسرائیل به‌راحتی از لبنان خارج خواهد شد، دچار توهّم شده است؛ اسرائیل همواره با قریب و تامل، اجرائی تعهدات خود را به تأخیر انداخته است.» از سوی دیگر حسن علیق، روزنامه‌نگار لبنانی، این توافق را «توافقی برای عادی‌سازی امنیتی» توصیف کرد و مدعی شد دولت لبنان با پذیرش آن در عمل در مسیر خواسته‌های رژیم صهیونیستی حرکت کرده است.

شیخ حسین زین‌الدین، از شخصیت‌های دینی لبنان نیز هشدار داد پیامدهای این توافق تنها به مسائل امنیتی محدود نخواهد شد، بلکه حاکمیت، صلح داخلی، ارتش لبنان، توافق طائف و حتی انسجام ملی این کشور را با تهدید مواجه خواهد کرد.

همچنین عمر نشابه، پژوهشگر علوم جانیی با انتقاد از عملکرد مقامات لبنانی، اعلام کرد پذیرش این توافق به منزله دفاع از رژیم صهیونیستی در برابر پیگرد‌های حقوقی ناشی از جنایت‌های جنگی است و چنین اقدامی نه‌تنها حقوق قربانیان لبنانی و فلسطینی، بلکه عدالت و حقوق بین‌الملل را نیز زیر سؤال می‌برد. مجموع واکنش‌ها در لبنان حاکی از آن است توافق چارچوبی میان دولت لبنان و رژیم صهیونیستی به جای آنکه به کاهش تنش‌ها منجر شود، موجی از اعتراضات مردمی، مخالفت‌های سیاسی و هشدارهای امنیتی را در لبنان به دنبال داشته است، چون مخالفان معتقدند این توافق نه تضمینی برای خروج کامل نیروهای اشغالگر ارائه می‌دهد، نه ملعی برای ادامه تجاوزات رژیم صهیونیستی ایجاد می‌کند و نه حاکمیت لبنان را تضمین خواهد کرد. به گفته کارشناسان، چارچوب اخیر توافق بیروت– تل آویو طرحی برای صلح پایدار نیست و تجربه‌های قبلی در غزه، سوریه و کرانه باختری نشان داده است صهیونیست‌ها به تعهدات خود پایبند نمی‌مانند و هر توافقی را شروعی برای خواسته‌های بیشتر می‌بینند.

هر مز در گردنه رقابت‌های جهانی

هستند. البته نباید تصور کرد این راهبرد بدون چالش خواهد بود. آمریکا با محدودیت‌های قابل توجهی در منابع مالی، ظرفیت نظامی و اجماع سیاسی داخلی مواجه است. اروپا نیز همچنان با مشکلات اقتصادی، اختلافات داخلی و دغدغه‌های امنیتی متعدد دست‌وپنجه نرم می‌کند. از سوی دیگر، چین و روسیه نیز در برابر فشارهای غرب، همکاری‌های خود را در حوزه‌های اقتصادی، انرژی و نظامی گسترش داده‌اند و تلاش می‌کنند از ظرفیت سازمان‌ها و ترتیبات منطقه‌ای برای کاهش اثر تحریم‌ها و فشارهای غرب استفاده کنند و از سوی دیگر ایران به عنوان یک قدرت تأثیرگذار بین‌المللی توانسته قواعد خود را بر خلاف میل غرب تحمیل کند.

در نتیجه، آنچه امروز در برابر ما قرار دارد، نه بازگشت به دوران هژمونی بلامناخ آمریکا، بلکه تلاش برای مدیریت نوعی هژمونی شکننده است؛ هژمونی‌ای که دیگر مانند دهه ۱۹۹۰ از قدرت مطلق برخوردار نیست اما همچنان می‌کوشد از طریق ائتلاف‌سازی، کنترل گلوبال‌های راهبردی، برتری فناوری و مدیریت بحران‌های منطقه‌ای، موقعیت خود را حفظ کند. به همین دلیل، شاید تحولات اخیر را نباید صرفاً در قالب پرونده ایران، جنگ اوکراین یا رقابت با چین سه صورت جداگانه تحلیل کرد. این ۳ حوزه اکنون بیش از هر زمان دیگری به یکدیگر پیوند خورده‌اند. کاهش تنش در یک جبهه، امکان افزایش فشار در جبهه

</